

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33
OSL- 10/Wu/2014
RO- 0016/2013

O r z e c z e n i e

W dniu września 2014r. w siedzibie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku, Okręgowy Sąd Lekarski w składzie:

Przewodnicząca
Członkowie
.....
Protokolant

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
.....

po rozpoznaniu sprawy p-ko lek.
synowi i, ur. w
nr prawa wykonywania zawodu, nr rejestru

obwinionego o to, że: prowadząc Indywidualną Praktykę Lekarską w miejscu wezwania, w i w w okresie od marca 2012r. do września 2012r. dokonał preskrypcji na 87 receptach na łączną ilość 1670 ampulek leków zawierających petydynę (w postaci Dolocontalu i Dolarganu) niezgodnie z przeznaczeniem oraz zamieścił na w/w . receptach informację, iż są przeznaczone dla 30-stu pacjentów obwinionego, czym naruszył Art. 41 KEL oraz art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentyisty (tj. Dz. U. z 2011r, Ne 277, poz. 1634 z późn. zm.)

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708)

I uznał winnym zarzucanego mu czynu jw. i ukarał lekarza karą nagany,

II kosztami postępowania obciążył Ukaranego lekarza.

Członkowie
.....
.....

Przewodnicząca
.....

UZASADNIENIE:

Do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej OIL w Gdańsku (*zwanego w dalszej części Rzecznikiem*) w dniu stycznia 2013 r. Prezes Okręgowej Izby Lekarskiej przekazał pismo Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego w z12.2012r. z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w sprawie zbadania zgodności i zasadności ordynowania znacznej ilości leków narkotycznych grupy I-N przez lekarza Recepty wypisano dla 30 pacjentów.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku w dniu marca 2013r. wszczął w tej sprawie postępowanie wyjaśniające.

dowód: *pismo WIF z12.2012r., postanowienie o wszczęciu postępowania z03.2013r.*

Rzecznik w dniu listopada 2013r. wydał postanowienie o przedstawieniu lek. (*zwanemu w dalszej części Obwinionym*) zarzutu, że w okresie odmarca do września 2012r. dokonał preskrypcji na 87 receptach na łączna ilość 1670 ampulek leków zawierających petydynę niezgodnie z jej przeznaczeniem oraz zamieścił na ww. receptach nieprawdziwe informacje, że są one przeznaczone dla pacjentów Obwinionego. W ocenie Rzecznika stanowiło to naruszenie art. 41 Kodeksu Etyki Lekarskiej oraz art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 05 grudnia 1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry.

dowód: *postanowienie o przedstawieniu zarzutów z11.2013r.*

W dniukwietnia 2014r. skierowano do Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku wniosek o ukaranie przeciwko lek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Okręgowy Sąd Lekarski na rozprawie jawnej w dniu września 2014 r. na podstawie zebranego materiału dowodowego w postaci: pisma Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego w wraz z zestawieniem i kserokopiami recept wystawionych przez lekarza, dokumentacji pacjentów z indywidualnej praktyki lekarskiej

..... oraz dowodów z przesłuchania świadków:,,,,, ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony lekarz prowadził działalność w formie Indywidualnej Praktyki Lekarskiej wyłącznie w miejscu wezwania, wskazany przez niego adres miejsca przyjmowania wezwań i przechowywania dokumentacji medycznej to przy ul.

Obwiniony lekarz przyjmował pacjentów o różnych porach dnia (był dostępny całą dobę); w większości z powodu bólów kręgosłupa, bólów głowy migrenowych, neuralgii nerwu trójdzielnego, bólów w klatce piersiowej i jedna osoba z żylakami podudzi. Znajdująca się w aktach sprawy dokumentacja medyczna stworzona przez Obwinionego nie odpowiada rzeczywistości. Przesłuchiwani pacjenci oświadczyli, że nie wiedzieli o rzekomo przepisywanych im środkach narkotycznych (w szczególności o leku Dolcontral) i twierdzili, że nigdy ich nie przyjmowali. Nie zgadzają się też podawane dawki leków i terminy wizyt – p. zakończył leczenie maja 2012 r., wpisy w dokumentacji do października 2012 r.; ilość zastrzyków – p. w ogóle nie otrzymywali zastrzyków – p. (na receptach 50 ampulek), p. (rozpisane 40 ampulek), p. nie leczył się u Obwinionego w 2013r. a według dokumentacji miał otrzymać 20 ampulek w styczniu 2013 r.

dowód: dokumentacja medyczna, zeznania świadków:,,,,

Na podstawie raportów z aptek uzyskanych przez Wojewódzki Inspektorat Farmaceutyczny w ustalono, że Obwiniony lekarz w okresie od marca do września 2012r. sam realizował recepty na preparaty zawierające petydynę w 7 ogólnodostępnych aptekach na terenie (87 recept – 1670 ampulek).

dowód: WIF z12.2012r. wraz z zestawieniem recept, kserokopiami recept i oświadczeniem

Sąd zważył, co następuje:

Na podstawie zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego, Sąd uznał lekarza za winnego stawianego mu we wniosku o ukaranie zarzutu.

W ocenie Sądu nie budzi żadnych wątpliwości, że Obwiniony naruszył w sposób zawiniony i karygodny przepisy w zakresie ordynacji lekarskiej i dokonywał nieprawdziwych

wpisów w dokumentacji medycznej pacjentów. W tym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom pacjentów,,,,, którzy zgodnie (niezależnie od siebie) wskazywali na nieprawdziwość danych zawartych w dokumentacji, która ich dotyczy. Ich zeznania należało ocenić jako rzeczowe, spójne wewnątrznie i logiczne. Sąd wziął pod uwagę, także i to, że żaden z tych świadków nie miał żadnego interesu w tym, aby wpływać na rozstrzygnięcie Sądu w tej sprawie – są to osoby obce wobec Obwinionego lekarza, z którymi nie miał on kontaktu często od 2-3 lat od ich ostatniej wizyty. Z tych względów zeznaniom świadków należało dać wiarę.

Sąd dał wiarę także treściom raportów z aptek uzyskanych przez Wojewódzki Inspektorat Farmaceutyczny w oraz zestawieniu i kopiom recept. Dokumenty te zostały sporządzone przez osoby uprawnione do działania w imieniu Inspektoratu. Naddo Obwiniony skutecznie ich nie zakwestionował.

W konsekwencji Sąd odmówił w znacznej części wiary dokumentacji medycznej pacjentów Obwinionego. Pozostawała ona w sprzeczności zarówno z zeznaniami ww. świadków, jak i ustaleniami Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego w Uznać należało, że nie odpowiadała rzeczywistości w inkryminowanym okresie. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że Obwiniony lekarz fałszował dokumentację medyczną celem uzyskania dla siebie korzyści w postaci pozyskania dla recept zawierających petydynę (Dolcontral i Dolargan w ilościach hurtowych) na nazwiska pacjentów, które były przeznaczone do własnego użytku. Nie można też wykluczyć, że częściowo Obwiniony preparaty te „zużywał” dla potrzeb gabinetu prywatnego i leczenia petydyną schorzeń poza wskazaniami rejestrowymi dla danego leku (niezgodnie z CHPL) i częściowo dla potrzeb własnych, co potwierdza próba samobójcza (karta z SOR października 2012 r. w aktach sprawy). Powyższe pozostaje jednak bez istotnego wpływu na treść rozstrzygnięcia wobec treści zarzutów.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd uznał obwinionego za winnego zarzucanych mu czynów. W ocenie Sądu Rzecznik udowodnił zaistnienie czynu wskazanego we wniosku o ukaranie. Czyn ten wypełniał znamiona naruszenia zasad etyki oraz przepisów bezwzględnie obowiązującego prawa, nie budzi wątpliwości sprawstwo obwinionego oraz zdolność ponoszenia przez niego odpowiedzialności. Skutecznie więc obalone zostało domniemanie niewinności lekarza. Należy uznać, że Obwiniony w czasie swego czynu nie dał posłuchu ww. normom prawa i Kodeksu Etyki Lekarskiej, chociaż można było od niego wymagać takiego podporządkowania się. Obwiniony posiada duże doświadczenie zawodowe,

zatem z pewnością zna zasady wypisywania recept oraz dokumentowania przebiegu leczenia w dokumentacji medycznej.

Sąd uznał, że odpowiednią karą będzie nagana. W ocenie Sądu kara upomnienia byłaby zbyt łagodna, a nadto nie spełniłaby celów stawianych karze, gdyż jej moc prewencyjnego oddziaływania na środowisko lekarskie byłaby znikoma. Z drugiej strony kara zawieszenia bądź pozbawienia prawa wykonywania zawodu byłaby zbyt surowa. Istnieją bowiem przesłanki, aby przypuszczać, że obwiniony powstrzyma się w przyszłości od działań sprzecznych nie tylko z normami prawa karnego, ale że będzie stosował ściśle normy zawarte w Kodeksie Etyki Lekarskiej.

Odnosnie kosztów postępowania wskazać należy, że w razie wydania orzeczenia o ukaraniu, sąd lekarski obciąża ukaranego lekarza kosztami postępowania i takiej też treści orzeczenie wydał Sąd.

Członkowie

.....

.....

Przewodnicząca

.....